

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 788.

KOSSUTH FERENCZ főmunkatárs.

EÖTVÖS KÁROLY szépirodalmi főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 706.

Mai számunk főbb közleményei: Vezércikk: A nagy szobor. Irta: Kossuth Ferencz.

A főhely, a magyar parlament épülete előtt. A főhelyre utal a történelem; ezt követeli a hazafias felfogással együtt a történelemnek minden pártalakulásból kibontakozott igazsága.

parlament épület főbejárata előtt álljon! Bármilyen hatást tett az odaállított deszkából kivágott torzalak, annak folytán, hogy vastagsága nem volt több, mint a deszkára kifeszített vászoné és így az alakot csak egy pontból, a torzalakra vezetett egyenes szögű vizuál vonalából lehetett szemlélni.

megkapta ezért a galádságért a megérdemelt lezket, sőt — amint említettük volt — még (ha excellenciás urakról van szó) az olyan ritkán nekihívott orgánum, mint a Tisza István újságja is holmi megtorlást emlegetett, amde legyünk egészen őszinték: az írott szó az e fajta pozitív hatalmuk biztos tudatában levő uraknak smafu, ha tehát elégtételtől beszélünk, annak a tény, a cselekedet erejével kell megnyilatkoznia.

Kronika. Mert nemcsak százaz szavakkal történik az ilyen inzulzus, hanem természetesen, megfelelő kísérettel: a császárnőta hangjai következnek befejezésül. Am a Gotterhaltét nemcsak ott játszották, ahol csupán magyar érzésű katonáknak szállt miatta fejükbe a vér, hanem itt Budapest, az ország szívében is, az összes magyar dignitáriusok füle hallatára. Játsszóták azon a napon fenn Budavárában, a magyar miniszterelnök ünnepi ebédjén, végső akkord gyantán gróf Tisza István küszörtök frázisaihoz. Röstelkedve vallják ezt meg most azok, a kik ott voltak.

A nagy szobor. Távol lévén az országtól, s így aktuális politikai kérdéseiről nem irhatván, fel akarom használni ezt az alkalmat arra, hogy eladnam véleményemet egy oly ügyről, mely szívemen fekszik, nemcsak a természet törvényeiből kifolyólag, de főleg mint honfinak, kinek joga és kötelessége erőll az ügyről véleményt nyilvánítani.

Kossuth Lajos szobrának helye a történelem logikája által van kijelölve; oly parancsoló és kijelölő, hogy e mellett helybeli nehézségek, helybeli hátrányok mind eltörpülnek; ha ezek nehezzé teszik a feladatot a szobrot a parlament főbejárata elé állítani, merítsenek a pályázó művészek fokozott erőt hazafiságuk erejéből a nehézség legyőzésére, a kérdés megoldására!

A kérdést megoldhatónak állítom, még pedig a leghatározottabban és állíthatom, mint egykor sokat dolgozott műépítész és szobrász. A magyar művészet magas fokra emelkedett; tekintse tehát e feladatot méltónak ahhoz a haladási fokhoz, amelyet már elért; és én remélem, hiszem, hogy a magyar művészetben meglesz a kellő ihlet s meglesz a kellő érzék ahhoz, hogy megfelelni tudjon a nemzet várakozásának, amely várakozás nem fájhat el soha, a magyar történelem logikájának arcuall csapásává!

Es annál inkább kell ezt követelni mindenkinek, akinek módjában van a magyarországi repulációjának védelmére szót emelni, mert nemcsak Beck báró követelt el ellenünk e fajta otrombaságot, hanem elkövettek ugyanebből az alkalomból más oldalról is. Az idén a király születésnapján úgy látszik különösen szükségesnek látták azok, a kik élén állanak a hadseregnek, hogy tüntessenek nem a király mellett — hiszen ezt az ország minden alkalommal híven, becsületesen, őszintén, szeretettel megteszi — hanem Magyarországot ellen. Egy másik táborsernagy ugyanis, Albori, a bosnyák tartomány katonai parancsolója, ugyancsak a királyi tiszteletre adott szerajevói ebédjén lakómelegései során, mint most hírül adják, egybekötve a következőket mondotta:

Az összes itteni méltóságok és a miniszterien kötelességűdök, sokszorosan kipróbált hivatalnokai kar támogatja ő felséget, akinek bizalmát teljes mértékben megnyerte. És az e tartományokban levő császári és királyi csapatok, valamint egyéb katonai testületek is rajja vannak, hogy e tartományok érdekeit, a rendet, a közbiztonságot előmozdítsák. A mai felette nehéz, zavaros időkben egyáltalában az császári és királyi hadsereg hatalmas támasza, bástyája a birodalomnak. Az engedelmesség, a császári és királyi iránti hűség iszolajában nevelkedve, híven ragaszkodva a hűségkötöz, teljesen hozzáférhetetlen maradt minden politika mesterkedéssel és támadással szemben: mint a tenger sziklaja ellenállott minden hullámverésnek és viharnak s minden egyes tagja kész arra, hogy a dicsőséges dinasztiaért, törőn szeretteti urakodójáért utolsó véreseppéit is kiosztja.

Azt a hírt olvasom, hogy a most érkezett magyar lapokban, hogy a Kossuthszoborra a pályázat határidejévé 1905. márczius 31-ike lett kiüzve; és hogy a helyet illetőleg a pályázatban résztvevő művészek keze nincsen megkötve.

Es ha meg is történnék az (a mi nem fog megtörténni, mert a magyar művészet géniusza megment a veszélytől), hogy a kérdést előnyösen megoldani senki sem tudná, százszorta jobb lenne egy kevésbé előnyös megoldás, mint az, hogy a jelenkor egy szegénytelen bizonyítékot állítson ki saját felfogásának gyarlóságáról abban, hogy nem tudta megérteni azt, hogy Kossuth Lajos működésének az a része, mely az újkor alapját megvetette, elválaszthatatlanul össze vannak növe a magyar parlamentarizmussal, még pedig úgy, hogy botrányszámba menne az, ha a magyar parlament palotája előtt nem a főhelyen, hanem valamelyik mellékelyen állítanák fel a szobrot, engedve bizonyos kétes értékű művészi vagy építészeti tekinteteknek, amely tekintetek a kérdéses esetben teljesen eltörpülnek a nagy, a mindent domináló történelmi tekintet előtt.

Beck bárórol, a vezérkar nagyhatalmu főnökéről, sajnos ő felségének bizalmas emberéről derült ki legelőbb, hogy micsoda sértést követelt el mi ellenünk a királyi születésnapján — loyaltitás czimén. Nagy büszkén hivatkozott (hiszen tudvalevő) a hadsereg egységére, amely az ő és a vele egy huron pendülök szemében az abszolút „erős hatalom” s vakmerő megátalkodottsággal vágta szemébe a magyarság igaz jogaiért küzdő seregnek, hogy ezt az „erős hatalmat” sikerült épségben tartaniok „minden kísértéssel és bujtogatással” szemben. A táborsernagy ur ugyan e lap hasábjain is

Nos, mit szól a báró Beck vakmerő specehének e méltó párjához a magyar közvélemény? A mindentható hadsereg e képtelen és hírhívó dicsőítése vajon méltó volt-e annak a napnak tisztes ünnepi hangulatához, a melyet megzavarni nekünk magyaroknak eszünkbe se jutott!

Es most már hátorkodunk megkérdézní, hogy milyen ezimen vel gróf Tisza István miniszterelnök (amint az újságjában hirdetik) eljárni báró Beck ellen, mikor ő magyar miniszterelnök letére a Gotterhaltét huzatja? Vagy talán a felhivatalos kijelentés csakarra való volt, hogy elterelje a figyelmet arról, hogy ezáltal ismét pótkendő módon viselkedtek Magyarországgal szemben? Vagy éppen csak azt kifogásolja gróf Tisza (ezt

En a pályázatban résztvevő művészekhez akarok szólni; hozzájuk, mint magyar hazafiakhoz, egy tiszteletteljes kérdést intézní; és szólni kívánok a közönséghez is azért, hogy képdzójék egy közvélemény; csucosodjék ki egy közakarat, amely ne engedje, hogy ebben a kérdésben bármilyen ok, vagy bármilyen érdek miatt lehetővé legyen az eltérés attól az uttól, mely erős meggyőződés szerint az egyedüli helyes út; olyannyira helyes, hogy ettől eltérni semmi körülmények közt nem is szabad!

Ha tehát szabad kezét nyertek a pályázó művészek, legyen bennük annyi hazafias kegyeletérzés, annyi magyarézés a magyar történelem iránt, hogy saját maguknak kössék meg a kezét. Pályázzanak mind azzal a czélzattal, hogy Kossuth Lajos szobra a

Excenciás lakajok. Mintha csak parancsba adták volna a trón alázatos szolgálóinak, hogy ne hagyjanak minket békán! Szinte egyértelműen cselekednek a magyarság fölingerlésére s ami elismült ellentét volt a közéleti politikai eseményekben, a nemzeti jogokért vívott nehéz és országos harcban, azt durva kézzel és az osztrák szándécszka megszozott kíméletlenségével hánytorgatják föl.

nos, mit szól a báró Beck vakmerő specehének e méltó párjához a magyar közvélemény? A mindentható hadsereg e képtelen és hírhívó dicsőítése vajon méltó volt-e annak a napnak tisztes ünnepi hangulatához, a melyet megzavarni nekünk magyaroknak eszünkbe se jutott!

Es most már hátorkodunk megkérdézní, hogy milyen ezimen vel gróf Tisza István miniszterelnök (amint az újságjában hirdetik) eljárni báró Beck ellen, mikor ő magyar miniszterelnök letére a Gotterhaltét huzatja? Vagy talán a felhivatalos kijelentés csakarra való volt, hogy elterelje a figyelmet arról, hogy ezáltal ismét pótkendő módon viselkedtek Magyarországgal szemben? Vagy éppen csak azt kifogásolja gróf Tisza (ezt

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

Az Egyetértés tárcaja. Bacsz. Adalekok a házasság moráljához. Irta: Forinyák Gyuláné. Károly levele — Vilmoshoz. Kedves Barátom! Azt kérded, hogy érzem magamat? Morálter nem a legjobban, mert örökös harcban állok szüleimmel, a kik minden áron mag akarnek házastani. Pedig semmi kedvem sincs a nőüléshez és nem tudom magamat elképzelni, mint házast embert. Azt hiszem, a házasság bilincseit nehéz lesz elviselni. Dz az örökkévalóság bánt.

is a felhivatalos nyilatkozat nyomán kérdé-
zük), hogy a katonák urak politizáltak?
Nem, ezt az újabb arculáspap — akármilyen
módon öhajtsák is felhivatalos frázisokkal
paralízálni — nem hagyhatjuk ennyiben, ezt
jól megjegyezzük magunknak. És ajánljuk
figyelmébe mindazoknak, a kiket illet, első
sorban az ezüddisznai miniszterelnöknek,
hogy annak a nagy háborúnak, amely alig
hogy véget ért, az ugynevezett „hídeg forra-
dalomnak”, a melyben a szűzhős osztrák
generálisok újabb Königrätz elé néztek —
szikrára szintén a Gotterhaltól pattant ki,
amelyet akkoriban Kolozsvárott akartak ránk
erősíteni.

Mindez pedig csakugyan kitűnő praeludium
a véderő-tervezet, a melylyel jönnek
elénk az őszszel. Pompszab zenét a Gotter-
halténál szemféle osztrák komponista ki
nem eszelhetett volna nyitány gyanánt.

És bizonyára fokozza hő érzéseinket az
összmonárka érdekei iránt is minden te-
kintetben, mert sietni fogunk, sőt odaszünk
a boldogságtól, hogy mindezekért csupa há-
lából a „Gesamtmönarche” érdekei közül a
legeslegelőbbrendűnek készséggel megfele-
ljünk: hogy megkössük a kötegyest a
14. §-al.

Azt ugyan várhatjuk! A ki magyar ember
és becsületét az, mind talpra fog állni azok
ellen, a kik anyagi erőket évtizedek óta
kiszárazták és azonfelül még félválról mer-
nek lekicsinyelni, brutális sérelmekkel illetni
bennünket.

Budapest, augusztus 22.

Tiszta Khuen után. Tiszta Istrán készüj
Ischbe, — ezt már hírül adtuk. Az elinté-
zett törvényjavaslatokat viszi szentesítésre és
a közel jövő programját terjeszt a felség
előlé. De a miniszterelnök mondanivalójánál,
egy látszik, jobban érdeklődnek Ischben
olyasvalakinek a referátuma iránt, a ki első-
tűnk magyarok előtt, éppenséggel nem szel-
tünk a rák névre megbízható királyi taná-
csadók mintaképe gyanánt. Ez a férfi
pedig gróf Khuen-Héderváry Károly, a kiról
a következő hír szól ma:

Ischl, aug. 22.

A király ma délután egy órai kihall-
gatáson fogadta gróf Khuen-Héderváry
minisztert, a ki a családi ebédre is hiva-
talt volt.

Ez felhivatalos jelentés és nincs, aki töb-
bet tudna a graniesár ischl utjáról. Be kell
tehát érünk — mert hábarvaló találatá-
sokba nem hoesátkozunk — annak a kon-
stataciójával, hogy Khuen előbb fogadta a
király Ischben, mint a magyar kormány
fejét, pedig ott most már bizonyára komoly
politikai események előkészítéséről folyik a
szó. Gróf Tisza — hír szerint — a hét vége
felé lesz Ischben. Előbb, amint velünk köz-
lik, Bécsben állapodik meg és az osztrák
kormánykörökkel a kötegyestől fog tanács-
kozni, aztán megy a király elébe. Khuen
után.

Barta Ödön a magyar block-ról. Az egyik
előrendű gazdaság-politikai folyóiratban, a „Köz-
gazdasági Szemle”-ben a függetlenségi- és 48-as
párt érdemes finanszírozására, Barta Ödön
melyreható tanulmányt kezd a közös állam-
záradéki járulékok megváltása cím alatt. Poli-
tikai életünknek ez a kiváló alakja, a ki mélyre-

haló szaktudásával is hívatott arra, hogy ehhez
nagy horderejű kérdéshez, a magyar államházar-
tás e súlyos ballasztlának ügyéhez hozzájáruljon
egy látszik hosszabban óhajit foglalkozni az
ugynevezett „magyar block” dalgával, mert a
kezdő közleményben csupán általánosságban vi-
lágtítja meg, a részletekre és egyéni súlyánál
fogva is bizonyára penderáns következtetései-
re csak ezután fog rátérni. A mindenesetre érdekes
tanulmányról véleményünket lesz alkalmunk bő-
vebben is elmondani.

Bánffy Keskenetén. Báró Bánffy Dezö,
mint az Új párt vezére, a mint jelentik, szeptem-
ber első napjaiban Kecskemétre érkezik.

Tittoni és Goluchovszki. Egy bécsi lap híre
is megerősíti azt az információt, hogy gróf
Goluchovszki és Tittoni külügyminiszterek, a
kik a tavasz elején Abbaóban találkoztak, leg-
közelebb ismét találkozni fognak. A miniszterek
ezúttal a kelet-ázsiai háborúval is fognak foglal-
kozni. Ez az újabb találkozó mindenesetre fel-
tűnő dolog és azt bizonyítja, hogy a két hatalom
között ismét sok elintézni való ügy merült fel
tavasz óta.

A fegyelmi ügyek elintézése. Tizenöt esz-
tendő után a helyi kormányzat ismét eszébe
jutott, hogy a törvényhatósági és községi alkalmat
mázzalt fegyelmi ügyek vizsgálata és fölter-
jesztése körül kövendő eljárást, amely ellen már
annyi panasz hangzott el, ha nem is lényegében,
de legalább formájában valahogyan reformálja. A
helyi kormányzat körrendeletben szabályozta most
ezt a kérdést és ennek külsőségeit tartva szem
előtt a következő irányelveket adja az utasítás-
ban:

A fegyelmi vizsgálat tárgyát képező minden
egy panaszról s az ahhoz tartozó kihallgatások-
ról lehetőleg egy egy külön, az illető panaszpontra
vonatkozó összes nyilatkozatokat magában foglaló
jegyzőkönyv vevendő fel. A fegyelmi ügyben hozott
összes határozatok olvasható alakban, hiteles és
tisztázott példányban mutatódnak be, a fegyelmi
választmány határozatairól pedig oly jegyzőkönyvi
kivonat terjesztendő fel, melyből az Ügyviteli
Szabályzatban elősorolt adatok kivételük legyek.
A kiserő felterjesztésben mindenkor kitüntetendő,
hogy a fegyelmi eljárás alatt álló törvényható-
sági vagy községi (városi) alkalmazott hány év
óta s mily állásokban szolgált, volt-e már fegyel-
mi büntetve vagy rendbíróságra, s ha igen,
mily büntetéssel, illetőleg bírsággal, s ha az
ilete korábban már súlyosabb fegyelmi bünté-
téssel sújtott, ugy az ide vonatkozó fegyelmi
határozatok is mindenkor bemutatandók. Végül a
fegyelmi ügyek lehető gyors lebonyolítása érde-
kében kívánatosnak tartja a helyi kormányzat, hogy
a fegyelmi ügyeknek alsóbb fokú hatóságoknál
való tárgyalásánál is a jelen körrendeletben
foglalt alkalmazást nyerjenek.

Kudarczról-kudarczra.

— A háboru eseményei. —

Port-Artur még mindig nem került a japá-
nok kezébe. A tokiói körök már türelmetlen-
kednek, mert a városstrom mind több álto-
zathba kerül és hátráltatja az összes hadmű-
veleteket. A japán császár maga is a türel-
metlenkedők közé tartozik és már egy hét
előtt kiadta a jelszót, hogy bármilyen álto-
zatok árán is, de okvetlenül és minél rövi-
debb idő alatt végezzen az erősséggel.
Ezért rendelték el az általános ostromot, a
mely azonban — a legutóbbi jelentések
szerint — sikerrel nem járt. Több hadi-
tudósítás egybehangzóan hozza hírül, a japá-
nok támadását pénteken és szombaton visz-
szaverték, de az ostromot az egész vonalon
újra kezdték és állítólag három napot szám-
tak. Ha ez sem fog sikerrel járni, akkor
kiehezhetéssel kísérik meg a vár bevetését s
egyszerűsre erősebben vonják össze a

blokádi vasgyűrűjét Port-Artur körül.
Most már körülbelül hatvan ezer emberre
menő japán hadsereg ostromolja a vá-
rat, de állítólag naponként erősítést
kap ez a sereg is. Dalmban szombaton
megint 4000 ember szállott partra. Ezek is
az ostromló sereghz fognak csatlakozni. Az
ország helyőrség állítólag most már csak
húszháromezer emberből áll. A többi el-
esett, vagy sebesülten fekszik a kór-
házakban.

Ezek a legújabb hírek Port-Arturhól. A
mi már most a szárazföldi hadműveleteket
illeti, azok az egész sereg ugyszólván szün-
telnek. Egész Mandzsuriában Feközvetke-
zek a nagy esőzések. A folyók nagyrészt ki-
léptek a medrükből és roppant területeket
árasztottak el, úgy, hogy a csapatok mozdi-
tai majdnem lehetetlenné váltak. Mukden kör-
nyékét a Liao folyó szintén elárasztotta. Így je-
lentik azt Tiencsinből. Az oroszok kénytelenek
váltak a Mukden előtt lévő portyázó csapa-
tokat és előőröket visszavonni Mukdenbe. A
közlekedés a legfőbb és legfontosabb helyen
megakadt. A vasúti hidakat a víz eláraszt-
totta. A lovascsapatok is alig tudnak moz-
dulni a moocsárrá változott vidéken; a gya-
lóság annál kevésbé. Az ágyukat meg-
éppenséggel lehetetlenség szállítani.

Eddig az volt a feltegués, hogy az esős
idő bekövetkezése az orosz hadseregre fog
előnyére válni. A mai haditűdósítások azon-
ban az ellenkezőre engednek következtetni.
Ezek szerint — noha az esőzések a hadmű-
veleteket ugyancsak megnehezítik — Kurok.
tábornoknak mégis sikerült az orosz sereg
visszavonulási útját elvágni. A Liaojang-
Mukden felé vezető úton előrehaladva had-
seregével éket vert Kuroptakin derékhadja
és háttvédje közé. Most Kurokin az a leg-
főbb törekvése, hogy Oku és Nodzu sere-
geivel egyesítse a maga seregét.

Most már pozitív hírek jelentek, hogy a
Novik ezirkálohajó, a melyről már közöltük,
hogy a Szahalin-szigetekre érkezett, teljesen
elpusztult. Ez a nagy ezirkáló tudomás szer-
int augusztus 10-ikén Port Arturból kilér
és harminchat órai hajózás után Csintaula
érkezett. Onnan tovább indult, hogy Vladiv-
osztokot elérje. Két japán ezirkáló, a Csi-
joze és a Csusima üldözöbe vették az orosz
hajót és a korsakovszki öbölben utolérték és
bombázni kezdték. A Novik annyira tönkren-
t a bombázás alatt, hogy teljesen hasz-
nalhatatlanná lett. Mi történt a legénységgel,
arról a haditűdósítások nem számolnak be.
A harcztéről egyébként ezek a táviratok
érkeztek:

A Novik elpusztult.

London, aug. 22.

Oroszország leggyorsabb ezirkálója a
Novik, a mely a többi orosz hadihajóval
együtt augusztus 10-én Port-Arturból kitért
és harminchat órai hajózás után szerencsé-
sen elérte Csintaula és onnan gyorsan
tovább indult Vladivosztok felé, most hasz-
nálhatatlan rom, a mely Szahalin sziget
legdélibb részénél Korsakovsz mellett alig
egy napi távolságban Vladivosztoktól a ten-
ger partján hever. A tenegeri csata után a
Csitoe és Csusima japán ezirkálók, a me-
lyek részt vettek a tenegeri ütközetben, azon-
nal a Novik után siettek. Minthogy nekik
nem kellett oly nagy kórutat tenniük, meg-
előzték a Novikot és meglettek. Szombaton
délután pillantották meg az orosz hajót s
azonnal heves támadást intéztek ellene, mire

Az asszony hatalom.

— REGÉNY. —

Irta: GUSTAF AF GEIJERSTAM

— Miért nem mint a többien?
A lány nem felelt, csak nevetett és magas,
nyúlak alakja hozzáj hajlott. Majdnem a
karomba zártam, magamhoz szorítottam és
egy egész életre megtartottam magamnál.
De a fiatalág szégyenlősege és a felelősség
érzése, mely a szerelmet megakadályozta,
hallgatásra kényszerített. A szavak elhaltak
ajkamon, erőszakkal visszatartottam őket és
másképp néztem. Mert tudtam, ha beszélhetek,
többet fogok mondani, mint amennyit akarnék.
Ki voltam én? Mit várhattam én a jövőtől?
Mi jogaom volt hozzá, hogy bántólag bele-
nyúljak a leány életébe. Gazdag, fiatal, szép
volt. Egy nagy birtokon született és mint
annak egyetlen örököse, ő volt hivatva azt
a tulajdonába venni. Közébebe fejttem, mert
vendégül voltam az édes anyja otthonában.
Azon a környéken nem volt ugyanis társas-
lélet és én művelt fiatal ember voltam, aki
véletlenül a helyelő házában laktam, hogy a
nyár alatt helyreptóljam azt, amit egy
miutasított Upsilonban elmulasztottam. Ah
milyen kiesintyek éreztem magam velem
szemben! Milyen kiesintyek, milyen tehetet-
lenek! Soha ezelőtt nem ismertem fel olyan
világosan, hogy a világ csupa sorompó és
hogy én nem vagyok az a férfi, aki ledöntse
azokat.

... De én a természetem még sem
erősökodhattam és amit ismét és ismét
találkoztunk, amint bizalmasak lettünk egy-
máshoz és egymáshoz mindent elmondani
kedvünk, akkor széneke eresztettem az én
meggondoltságomat és rövid szerelmi mesé-
met ugy vettem, mint egy forró nyári álmot,
amelyből akkor is elnem kell, ha sötétebb
idő borul rám. Es ezen a nyáron a mámor
és a boldogság köszöntött reám, amelyet én
szegény emberia még soha meg nem léltem!
A verőfényes nyári éjszakákat a nagy me-
leg váltotta fel, július forró levegője, pazar
bujasága, amig aztán itt is bekövetkezett a

vég és a nyírfák zöldjét az első sárga foltok
festették be. Az egész idő alatt gyakran ta-
lálkoztam a leányval, a vége felé már min-
den napon. Es ahogy ő megantott rá, ugy egész
szóham tudtam beszélni. Erre a nyílt
szívű, fürgő fiatal lányra, aki előtt olyan vi-
gan, olyan magától értődően ott fektét az
egész világ, mint csak a boldogságra kivá-
lasztott előtt, rábáztam mindent, amit soha
senki még egyetlen barátja sem tudtam reá
bizni, az én mely kedveltségemet belemar-
koltam a kello élet középebe és a vágyamat
aztán, amig akkor nagy, esendes boldogság-
nak neveztem. Ez az egész nyár én előttem,
aki eddig csak barátimmal érintkeztem és
vajmi kevés örömmel, mint egyetlen napugár-
fürdővé lett, amig átváltoztatta a természetem
és azt átlatzó világossá és jóvá tette.
Nemcsak szerelem volt, amit mohó szomjall
íttam, hanem volt az egészesség, az élet öröme,
amely nekem jutott osztályrészül. Es bennin-
ket semmi sem akadályozott. Mert az öreg
báróné özvegyasszony volt és gazdaságát
főleg meglonttaltsággal kezelte, mint akárhány
férfi, a leánya pedig a maga útján járt, épp
mint az édesanyja, csak azzal a deris ártala-
nysággal, amelynek megtetni mindent szabad.
Ahogy az én szégyényes, lakodalmas este-
men ugy álmódzva elődögéltem, láttam a
lányt, a háttérben a patakka és az erdővel
világos, lanyosan rövid ruhában, kulap nélkül,
— láttam, mint lépked az utolsó holdvilágos
estén az oldalam mellett, amint az erdei ho-
mályban az árnyeket meg-megszakítják a
fenyősvények, amint a hold ragyogása elfo-
lyik a patakban, amely a park között fektét
folyt tova. Bűszösztánk volt és anélkül, hogy
éreztevtük, vagy gondoltuk volna rá, tegez-
tük egymást. Kezét karomra tette és mind-
kettőnkégy egy eltöltött a boldogság, hogy
egyikünk som szólhattott.

... És utóljára, amikor elváltunk, az is-
tenhozzadt a nagy egyesenes faszorban mon-
dott, amelyben a nyírt hársfák olyan külön
árnyeket vetettek. Megesköltam a leány
homlokát, ő pedig a balkezt végig simította
az ajkamon, amig jobbja az én kezemben
pihent.

... És utóljára, amikor elváltunk, az is-
tenhozzadt a nagy egyesenes faszorban mon-
dott, amelyben a nyírt hársfák olyan külön
árnyeket vetettek. Megesköltam a leány
homlokát, ő pedig a balkezt végig simította
az ajkamon, amig jobbja az én kezemben
pihent.

ellenfél Port-Artur meghódításával kell végző-
nie. A japániai legfontosabb hódítása a 25.
számu erő, mely az Arany-hegytől egy mért-
földnyire északi irányban van. Liatoesan ellen
nem fognak rohamot intézni, mert a japániai
jobb szárnyának hadműveleti alapja a Galamb-
öbölre támaszkodik. A Daily Mail jelentése sze-
rint Sanghaiba olyan hírek érkeztek, melyekből
az tűnik ki, hogy Port-Artur elestét az késleteli,
hogy a japániai a tüzérségi támadásra nem tud-
nak elég alkalmas pontot találni. Az eddigi bom-
bázás csak indirekt tüzérségre szorított. Eg-
másik hír szerint a Kitashi szállítóhajón nagyon
sok fontos tüzérségi anyag is elhelyült, ami a
támadás sikerét hosszabb időre kétségessé tette.
Tokióban port-arturi hírek közlése miatt több
japánai és külföldi lap ellen eljárást indítottak,
ami arra val, hogy a japániai Port-Arturból leg-
utóbb szenvedett veszteségeiket és kudarcaikat
elapalástolni igyekeznek. A port-arturi földszékek
legutolsó vonalát csatornát ástak. Az oroszok tü-
zelésének a japáni csapatokra fóképben az volt a
célja, hogy megakadályozzák őket abban, hogy
hadállásukba nehéző ágyukat vilessenek. Az oro-
szok nem voltak képesek megakadályozni, hogy
a japáni lövegek a városba ne hulljanak, hol
sok épület felgyújtották és lerombolták. A port-
arturi napilag jelent, hogy parkirszelete folyán.
Az ostrom állásáról Csuhban, dacára az
odaérkezett szemtanúk nagy számának, nem lehet
megbizható felvilágosításokat kapni, mert a kínaiak
júdatlanok, az oroszok nem mernek beszélni, a
polgári elemeknek pedig Port-Arturban nem en-
gedik meg, hogy miközben a harcok folynak,
felmehessenek a középületek tetjére és körül-
nézessenek. Azt hiszik, hogy nehéző munitió és
hús már nagyon kevés van a városban, a legna-
gyobb baj azonban az, hogy az őrség száma na-
gyon megapadt. A katonák a folytonos szolgálat
által kimerülve gölyö nélkül is elesnek és
meghalnak, a japánai pedig épp most mindent
elkövetnek, hogy a port-arturi helyőrségnek egy
percz pihenőt se engedjenek.

Pétérvár, aug. 22.

Szilves tábornok e hónap 16-ikától a következő
táviraot intézte a ezárhoz: A japániai két napon
át ostromolták a Lajza-öböl melletti Ulovajva ma-
gaslatot. Mi azonban az összes támadásokat
visszavertük és az Ulovajva, Viszokaja és Divi-
szinaja magaslatok kezéinkbe kerültek. Az ellen-
ség vesztesége jelentékeny. Különbösen kitűnt
Kondratenc tábornok, Irrman ezredes, Jölsin
alezredes, Andrejev tüzérezkaptány és a vadászár-
lövélmény parancsnoka. Ma reggel előőrszemünk
megjelent a japáni hadikövet Nodzu tábornok el
Togo tenegnyar által aláírt levellel, amely azt
a felhívást tartalmazta, hogy adjuk át az erődöt.
Az ajánlatot természetesen visszautasítottuk.
Örömmel jelentem, hogy a csapatok, amelyek
kitűnő állapotban vannak, hőiesen harcoltak.

Harcok az esőben.

London, aug. 22.

A Liao folyó kilépeit medrűből és Mukden
körül elárasztotta a vidéket. Tiencsinből
jelentik, hogy az oroszok visszavonulnak
Mukden felé, s ott majd elánczózzák ma-
gukat. A csapatok nagy része még Liaojang-
ban van. A vasúti összeköttetés Kurbán felé
megszakadt, mert a megáradt folyó több
kisebb vasúti hidat elpusztított.

Köln aug. 22.

A „Köln. Ztg.” egy pétérvári távirata
szerint a harcztéről érkezett újabb távira-
tok azt mondják, hogy a tartós eső Mandzsuri-
országot nagy tövű változtotta. A megá-
dagadt folyó sok helyen elárasztja a vasúti
hidakat. A lovascsapatok alig képesek az
ellenállni. A gyulogság és tüzérség

— Soha el ne felejtis, — szölgtem — igen
meg nekem.

Nem tudtam többé, hogy mit mondott.
Ő nyíltan szemembe nézett, amig egész
lényem mintha nevetett volna.

— Elfelejteti? Mondta esdesesen, mintha
a távolban valami lehetetlenül nézett volna.
Es úgy mondta ki ezt a szót, mintha valami
nevetéges, valami el nem gondolható dolog
lenne.

Erre megfogdultam és mentem. Nem néz-
tem hátra, mert nagyon teli volt a szí-
vem.
Mindozt láttam, amikor esküvőm estjén a
saját otthonomban ültem és eltekinttem a
fővárosban, amely mélyen alattam aludt a téli
éjszakában. Csak erőszakosan tudtam vissza-
térni a valósághoz. De én magam voltam-e,
aki ott ültem, én voltam-e, aki most térjje
lettem? Es az a másik, aki most vár reám?
Mi ő? Mit akart tőlem és mit akartam
tőle?

Es a kétségbeesés érzése fogott el, hogy
én anélkül, hogy akartam volna, anélkül,
hogy ezt csak tudtam volna, most valekit
megesaltam. Vagy talán meg se tettem?
Csak valamit szétromboltak az életemből,
hogy közel vagyok hozzá, hogy szétrombol-
janak? Azt hittem, hogy cselekszem, mint
egy férfi, a eszekévesemet olyan világításban
láttam, mintha mesze fölötte állnék mindan-
kal, amint mások gondolnak, akarnak, vagy
tesznek. De nem tudtam újra feltálatni azt a
békességet, amelyet lefejtésem ez a gondolat
nekem kölönözött. Mintha a husomban ezer
kéz vágott volna, oly hasító, eles fájdalom
éreztem. Es tépelődésem közepette újból el-
felejttem, hogy ki vagyok, hogy mi történt
velem? Csak a szakadék sötétisége láttam,
amelytől visszaborzadtam.

Ekkor hirtelen egy hangot hallottam, a
mely engem hívott. Es felrezzentem, mint
egy ember, akít mély álmából korán találtak
fölbiasztani.

— Nem jösz meg egyhamar? olyan fáradt
fölbiasztani.

(Folytatása következik.)

Kedd,
minden mo-
rosokat elár

A Matin pe-
hátó forrásból
orosz hadsere-
Stösszel tábo-
orosz van, a
nyára legalább
divosztolnák
rel, míg Kuro
rendelkezik,
háboru kezd
japánok hada-
Az oroszok v-
tartama alatt
berrel képeke-
esős idő elég

Biztos hi-
zömével meg-
Mukden fele-
ber all és a
vonulás kö-
szánitanak.
Pétérvárról
nál vegye föl
ezt a paran-
ben, auguszt-
kirohanása a
kelet-ázsiai
erő megse-
m

A Daily
nak kiköt-
mulási utja
már előny-
den felé v-
már meg-
gyors mel-
hátvédjét
rékhadtól,
kodnak
való volt
szinlelt vi-

Egy japán
vetteljes gör-
a Chancey a-
és megállított.
hold ezirkáló
készségbe ha-
torpedónaszó-
tírt kérte, le-
amerikai torp-
rancsot, hogy
rek megváras-
jelenti, hogy
egy japán ha-
orosz konzul
rancsot adjon
éinduljon. A
lal, hogy az
mezhet.

A nanking
zett, beszél-
tonaságot kö-
merdek Mar-
raileuset va-

Ljapunov
kelt távirata

A Korsza
rancsnoka t-
orakor az e-
és több ma-
Egy másod-
ellenséges l-
a szemlátá-
méternyire
kezde a ko-
kielegizt va-
lassan vissz-
A városban
Emberben r-

A Csitose
A Csitose a
21-én regge-
a Novik oro-
megesült, el-
elsüllyesztet-
találta a sz-
van javítva.
szenvetők

(Reuter.)
delöltöt hos-
Askold és (C-
ügyében, de
taj) a külüg-
az oroszok
kikötőben n-
nagy felajár-
rom tenegeri

Hoffmann
hogy utipod-
hagya, a me-
legközelebb
kivüli udvari

Hitel é
Port-Artur
felől harr-
kaptak.

Stirling a
hogy a Cha

